

Cartea lui Daniel - Numărul optzeci și unu

Descoperirea revizionismului istoric în adventismul laodicean: examinarea controverselor cu privire la „necurmata”

Jeff Pippenger

2024-02-14

Raționamentul de la cauză la efect este lipsit de valoare dacă definiți greșit efectul, așa cum au făcut istoricii adventiști laodiceeni care pontifică asupra împrejurărilor și personalităților asociate cu Conferința Generală din 1888 de la Minneapolis. Comentariul inspirat identifică acel eveniment ca fiind o repetare a răzvrătirii lui Core, Datan și Abiram, care a fost motivată de judecata ce le-a hotărât să rătăcească în pustie timp de patruzeci de ani, până aveau să moară. Aceeași judecată fusese rostită și asupra adventismului laodicean.

Răzvrătirea a inclus discuții secrete în care răzvrătiții se aflau într-o orbire laodiceană atât de extremă, încât aceasta i-a împiedicat să înțeleagă că Dumnezeu era conștient de planurile și răzvrătirea lor tcluite în spatele ușilor închise. După cum Core, Datan și Abiram s-au ascuns în corturile lor, și-au făcut planurile și și-au răspândit răzvrătirea împotriva lui Moise, tot astfel și bătrânii de odinioară ai anului 1888 s-au ascuns în spatele ușilor închise ale caselor lor, pentru a uneli împotriva sorei White, a fiului ei și a solilor aleși. Din acel moment, sora White, Jones și Waggoner urmau să fie atacați.

Le quattro generazioni dell'Avventismo crebbero progressivamente nella loro ribellione, come illustrato in Ezechiele, capitolo otto. Le camere delle immagini nel tempio fisico e nel tempio umano si erano radicate in malvagie immaginazioni, e lo spiritismo si posò sugli anziani che erano stati incaricati di proteggere il popolo. Nel periodo che precedette il 1888, gli anziani dapprima gettarono discredito sull'autorità della Bibbia e poi su quella dello Spirito di Profezia, e nel 1884 le visioni aperte cessarono. Lo spiritismo panteistico di Kellogg cominciò a farsi strada nella storia che precedette il 1888, e il 1888 segna l'arrivo della seconda generazione. Gli storici avventisti possono anche non aver registrato l'effettiva testimonianza storica della ribellione manifestata alla riunione, ma, secondo l'ispirazione, i Vigilanti celesti “udirono ogni parola e registrarono” le “parole nei libri del cielo”.

Răzvrătirea reprezentată de „odăile tainice ale chipurilor” din Ezechiel reprezenta un atac asupra adevăratelor temelii. Ea reprezenta un atac asupra profetesei și a solilor aleși și marca venirea spiritismului. În acea generație, următorul mare atac urma să fie dus la îndeplinire de Satana împotriva însăși temelei temelii lui William Miller.

Miller je temelj vseh svojih preroških razlag zasnoval na razumevanju, da dve opustošujoči sili v Danielu, osmo poglavje, trinajsta vrstica, predstavljata poganstvo, ki mu sledi papeštvo. Leta 1901 je Lewis Conradi, voditelj laodicejskega adventizma v Nemčiji, ponovno uvedel padlo protestantsko stališče, da »vsakdanja daritev« v Danielovi knjigi predstavlja Kristusovo službo v svetišču.

În perioada istorică ce a urmat adunării de la Minneapolis din 1888, spiritismul conducătorului lucrării de sănătate s-a intensificat, iar înstrăinarea dintre conducători a continuat, pe măsură ce consecințele respingerii soliei lui Jones și Waggoner își făceau tot mai mult simțit efectul. La începutul noului secol, W. W. Prescott, un conducător adventist laodicean care primise acreditări teologice de la școlile protestantismului apostat, a preluat mantia satanică pentru a promova concepția lui Conradi despre „necurmatul”, iar, așa cum se întâmplă întotdeauna, „învingătorii scriu istoria”.

Îngeri sfinți au consemnat istoria adevărată, însă adventismul laodicean a produs o poziție istorică a controversii cu privire la respingerea înțelegerii millerite a „necurmatei”, care îi lasă pe unii dintre cei „neînvățați” din adventismul laodicean să creadă că definiția „necurmatei”, pe care Sora White a identificat-o ca venind de la „îngeri care au fost izgoniți din cer”, este, de fapt, o doctrină adevărată. În primii ani ai secolului al XX-lea, W. W. Prescott a preluat conducerea în realizarea unei publicații intitulate The Protestant. Întreaga premisă a publicației era să învețe că înțelegerea lui Miller despre „necurmata” era greșită și că protestantismul apostaziat, de unde el își obținuse acreditările teologice, avea dreptate atunci când atribuia lui Hristos un simbol satanic. În acea istorie, A. G. Daniells (președinte al Conferinței Generale) și-a unit forțele cu Prescott în atacul satanic împotriva adevărului, în ciuda faptului că Sora White susținuse în mod direct punctul de vedere al lui Miller despre „necurmata” ca fiind corect.

„Domnul mi-a arătat că tabela din 1843 a fost îndrumată de mâna Sa și că nicio parte a ei nu trebuia schimbată; că cifrele erau așa cum le voia El. Că mâna Sa era asupra ei și a ascuns o greșală în unele dintre cifre, astfel încât nimeni nu putea să o vadă, până când mâna Sa a fost retrasă.”

„Atunci am văzut, în legătură cu «Necurmata», că termenul «jertfă» a fost adăugat de înțelepciunea omenească și nu aparține textului; și că Domnul a dat înțelegerea corectă a acesteia acelor care au vestit strigătul ceasului judecății. Când exista unitate, înainte de 1844, aproape toți erau uniți în privința înțelegerii corecte a «Necurmatei»; dar, din 1844 încoace, în confuzie, au fost îmbrățișate alte concepții, iar întunericul și confuzia au urmat.” Review and Herald, 1 noiembrie 1850.

În vremea atacului lui Prescott și Daniells împotriva adevărului despre „necurmata”, Prescott și Daniells reprezentau o opinie minoritară asupra subiectului, iar sfatul Sorei White, dat celor doi bărbați în timpul controversii, a fost că ar trebui să tacă, deși ea a spus-o în termeni mai diplomatici, precum „în tăcere este înțelepciunea voastră”. Când i-a muștrat pentru concepția lor greșită, ea a subliniat totodată că subiectul „necurmatei” nu trebuia făcut o chestiune de probă. Revizioniștii istorici, revizionismul fiind o metodă istorică despre care se consideră că își are începutul în ordinul iezuit al bisericii catolice, au folosit declarațiile ei despre faptul că „necurmata” nu trebuia făcută o chestiune de probă, pentru a împiedica o evaluare onestă a doctrinei. Ei îi denaturează declarațiile, căci în mod invariabil omit faptul că, atunci când ea a sfătuit împotriva agitării subiectului „necurmatei”, își însoțea întotdeauna afirmațiile de precizări precum „în acest timp” sau „în împrejurările de față”.

În calitate de profetesă, ea încerca să țină în frâu o controversă în escaladare, aflată în pragul de a provoca o mare dezbinare în biserica în ansamblu, printr-o minoritate de persoane care socoteau că, deoarece erau conducători, aveau autoritatea de a promova orice stabileau ei a fi adevăr. Iar Domnul, prin influența ei, a ținut în frâu lucrarea satanică, până când ea a murit. Apoi, în 1931, s-a încercat o nouă ofensivă de respingere a adevărului despre „necurmata”, iar în cele din urmă aceasta a fost dusă la îndeplinire. Astăzi, adevărata înțelegere a definiției „necurmatei” este înțelegerea minoritară în adventismul laodicean și, în împrejurările actuale, „necurmata” este acum, cu siguranță, o chestiune de probă.

Când opinia majoritară susținea înțelegerea adevărată, aceasta nu constituia o probă; însă, atunci când vreun adevăr este definit ca eroare, atunci devine o probă. Când compilația de manuscrise intitulată Manuscript Releases a fost publicată în anii 1980, sau aproximativ atunci, a fost recunoscut un articol care este la fel de direct în opoziția sa față de concepția lui Prescott și Daniells despre „jertfa necurmata”, pe cât este de categorică susținerea ei pentru concepția lui Miller.

„În această etapă a experienței noastre nu trebuie să îngăduim ca mințile noastre să fie abătute de la lumina specială care ne-a fost dată spre a fi luată în considerare la adunarea importantă a conferinței noastre. Și acolo era fratele Daniells, a cărui minte vrăjmașul o influența; iar mintea dumneavoastră și mintea fratelui Prescott erau influențate de îngerii care au fost izgoniți din cer. Lucrarea lui Satana era să vă abată mințile, astfel încât să fie introduse iote și frânturi de slovă pe care Domnul nu v-a inspirat să le introduceți. Ele nu erau esențiale. Dar aceasta însemna mult pentru cauza adevărului. Iar ideile minților voastre, dacă puteați fi abătuți spre iote sau frânturi de slovă, aceasta este o lucrare născocită de Satana. Presupuneți că, îndreptând lucruri mărunte în cărțile scrise, ați face o mare lucrare. Dar mie mi s-a poruncit: Tăcerea este elocvență.”

„Trebuie să spun: încetați să mai căutați nod în papură. Dacă acest plan al diavolului ar putea fi dus la îndeplinire, atunci vi s-ar părea că lucrarea voastră ar fi socotită ca fiind dintre cele mai remarcabile în concepție. Planul vrăjmașului era să adune toate presupusele trăsături condamnabile acolo unde nu toate categoriile de minți erau de acord.

„Și atunci ce? S-ar împlini chiar lucrarea care îi place diavolului. Li s-ar oferi celor din afară o reprezentare a credinței noastre exact așa cum le-ar conveni lor, care ar dezvolta trăsături de caracter ce ar provoca o mare confuzie și ar ocupa clipele de aur care ar trebui folosite cu zel pentru a aduce înaintea oamenilor marea solie. Expunerile asupra oricărui subiect la care am lucrat nu s-ar putea armoniza toate, iar rezultatul ar fi să se producă confuzie în mintea credincioșilor și a necredincioșilor. Acesta este tocmai lucrul pe care Satana plănuise să aibă loc—orice ar putea fi amplificat ca o neînțelegere.”

„Citiți Ezechiel, capitolul 28. Acum, iată o mare lucrare, în care duhurile străine își pot avea rolul. Dar Domnul are o lucrare de făcut pentru a salva sufletele care pier; iar locurile pe care Satana, deghizat, le-ar putea ocupa, aducând confuzie în rândurile noastre, le va umple în chip desăvârșit, și toate acele mici deosebiri vor deveni amplificate, proeminente.”

„Și mi-a fost arătat de la început că Domnul nu le-a dat nici Elderilor Daniells, nici lui Prescott povara acestei lucrări. Ar trebui oare ca viclesugurile Satanei să fie aduse înăuntru, ar trebui oare ca acest „Zilnic” să fie o chestiune atât de mare încât să fie introdusă pentru a zăpăci mințile și a împiedica înaintarea lucrării în acest important timp? Nu ar trebui, orice ar fi. Subiectul acesta nu ar trebui introdus, căci duhul care ar fi adus ar fi unul de opreliște, iar Lucifer urmărește fiecare mișcare. Agențiile satanice și-ar începe lucrarea și s-ar aduce confuzie în rândurile noastre. Nu aveți nicio chemare să căutați deosebirea de părere care nu este o chestiune de probă; dar tăcerea voastră este elocventă. Am întreaga chestiune limpede înaintea mea. Dacă diavolul ar putea implica pe vreunul dintre ai noștri în aceste subiecte, așa cum și-a propus să facă, cauza lui Satan ar triumfa. Acum lucrarea trebuie reluată fără întârziere și să nu fie exprimată nicio [deosebire] de părere.”

„Satana ar îndemna pe acei oameni care au ieșit din mijlocul nostru să se unească cu îngerii răi și să împiedice lucrarea noastră prin chestiuni neînsemnate, și ce bucurie [ar fi] în tabăra vrăjmașului. Strângeți-vă laolaltă, strângeți-vă laolaltă. Fie ca orice deosebire să fie îngropată. Lucrarea noastră acum este să ne consacram toată puterea fizică și toată puterea nervilor creierului pentru a îndepărta aceste deosebiri din cale, și toți să fim în armonie. Dacă lui Satana, cu marea lui înțelepciune nesfîntită, i s-ar îngădui să capete cea mai mică stăpânire, [s-ar bucura].”

„ახლა, როცა დავინახე, როგორ მოქმედებდით, ჩემმა გონებამ სრულად მოიცვა მთელი მდგომარეობა და მისი შედეგები იმ შემთხვევაში, თუ წინ წახვიდოდით და იმ მხარეებს, რომლებიც ჩვენგან წავიდნენ, ოდნავ მაინც მისცემდით საშუალებას, რომ ჩვენს რიგებში აღრეულობა შემოეტანათ. თქვენი სიბრძნის ნაკლებობა სწორედ ის იქნებოდა, რაც სატანას სურს. თქვენი ხმამაღალი განცხადება სულიწმიდის შთაგონებით არ ყოფილა. მე დამევალა, მეთქვა თქვენთვის, რომ თქვენ მიერ ნაკლის ძიება იმ ადამიანთა წერილებში, რომელთაც ღმერთი წინამძღოლობდა, ღვთისგან შთაგონებული არ არის. და თუ ეს არის ის სიბრძნე, რომელსაც უხუცესი Daniells ხალხს მისცემდა, არავითარ შემთხვევაში ნუ მიანიჭებთ მას ოფიციალურ თანამდებობას, რადგან მას არ ძალუძს მიზეზიდან შედეგამდე მსჯელობა. ამ საკითხზე თქვენი დუმილი თქვენი სიბრძნეა. ახლა კი, ყოველივე, რაც ჰგავს ნაკლის ძიებას იმ კაცთა პუბლიკაციებში, რომლებიც ცოცხლები აღარ არიან, არ არის ის საქმე, რომლის გაკეთებაც ღმერთმა რომელიმეს თქვენგანს დაავალა. რადგან ამ კაცებს — უხუცესებს Daniells-სა და Prescott-ს — რომ მიეყოლათ მოცემული მითითებებისთვის ქალაქებში მუშაობისას, იქნებოდა ბევრი, ძალიან ბევრი, ჭეშმარიტებით დარწმუნებული და მოქცეული, უნარიანი ადამიანი, რომლებიც [ახლა] ისეთ მდგომარეობაში არიან, სადაც მათ ვერასოდეს მიწვდებიან.“

„Întreaga lume trebuie privită ca o singură mare familie. Și, când aveți un asemenea izvor de cunoaștere din care să vă adăpați, de ce ați lăsat lumea să piară ani de zile, deși mărturiile au fost date de Domnul nostru Isus Hristos? Adevărata religie ne învață să privim pe fiecare bărbat și pe fiecare femeie ca pe o persoană căreia îi putem face bine.“

„Aceasta se află de mulți ani în tipar: «O Minte Echilibrată», mărturie către fratele Andrews. Mintea poate fi cultivată spre a deveni o putere de a ști când să vorbească și ce poveri să ia

asupra sa și să poarte, căci Hristos este Învățătorul tău. Și m-am temut mult pentru tine [când te-am văzut] înălțându-ți înțelepciunea și urmând o cale spre a introduce deosebiri de părere. Domnul cheamă oameni înțelepți care pot să tacă atunci când [este] înțelept pentru ei să facă astfel. Dacă ai vrea să fii un om întreg, ai nevoie de sfințire prin Isus Hristos. Acum este o lucrare abia începută, și să se vadă înțelepciune în fiecare slujitor, în fiecare președinte de conferință. Dar iată, exista pentru tine o lucrare de care să te apuci cu ani în urmă, acolo unde era nevoie de tine să-ți ridici glasul pentru chiar această lucrare. Hristos a dat întregului Său popor îndrumări speciale cu privire la ce trebuie să facă și la lucrurile pe care nu trebuie să le facă. Și ne-a mai rămas puțin timp pentru a aduce la îndeplinire dreptatea Domnului. Poți înțelege calea Domnului. Am văzut planul tău de a conduce lucrurile după propria ta alcătuire după ce ai fost pus ca președinte. Te gândești că vei face lucruri minunate, ceea ce ar fi fost o lucrare pe care Dumnezeu nu o pusese în mâinile tale să o faci. Acum, lucrarea ta nu este să asuprești, ci să ușurezi orice nevoie posibilă, dacă Domnul te-a primit să slujești. Dar foarte devreme ai dat dovezi că înțelepciunea și judecata sfințită nu s-au manifestat prin tine. Ai adus în prim-plan chestiuni care nu aveau să fie primite decât dacă Domnul ar fi dat lumină.”

„Am fost instruită că asemenea acțiuni pripite nu ar fi trebuit să fie întreprinse, precum alegerea dumneavoastră ca președinte al conferinței chiar și pentru încă un an. Dar Domnul interzice orice alte astfel de hotărâri pripite până când chestiunea va fi adusă înaintea Domnului în rugăciune; și, întrucât v-a venit solia că lucrarea Domnului care apasă asupra președintelui este o răspundere dintre cele mai solemne, nu aveți niciun drept moral să izbucniți, așa cum ați făcut, asupra subiectului «Zilnicului» și să presupuneți că influența dumneavoastră va hotărî chestiunea. Era acolo fratele Haskell, care a purtat răspunderile grele, și este fratele Irwin și câțiva bărbați pe care i-aș putea menționa, care poartă răspunderile grele.”

„Unde a fost respectul vostru față de bărbații în vârstă? Ce autoritate ați fi putut exercita fără a-i lua pe toți bărbații răspunzători pentru a cântări chestiunea? Dar să cercetăm acum lucrul acesta. Trebuie acum să reconsiderăm dacă este judecata Domnului, în fața lucrării care a fost neglijată, să vă arătați zelul de a duce lucrarea încă un an. Dacă ar fi să duceți lucrarea încă un an, cu ajutorul care se va uni cu voi, ar trebui să aibă loc o schimbare în voi și în fratele Prescott. Și smeriți-vă propriile inimi înaintea lui Dumnezeu. Domnul va trebui să vadă în voi manifestarea unei experiențe diferite, căci, dacă vreodată niște oameni au avut nevoie să fie reconvertiți în acest timp de acum, aceștia sunt fratele Daniells și fratele Prescott.”

„Să fie aleși șapte bărbați care sunt oameni ai înțelepciunii și care, prin lucrarea harului lui Dumnezeu, [dau] dovadă [de] o reconvertire. Căci orice bărbați care sunt atât de orbiți încât nu pot judeca de la cauză la efect, încât i-ar nesocoti pe bărbații care au purtat răspunderile lucrării și pe acești președinți de conferințe, [astfel încât] bărbații [care] poartă lucrarea timp de peste doi ani să fie trecuți cu vederea și să se producă o consecință atât de impulsivă, încât oamenii ar neglija însăși lucrarea ținută înaintea lor ani de zile — lucrarea în orașe — și să nu se dea deloc, sau să se dea foarte puțină, atenție bătrânilor pentru sfat, ci să proclame lucrurile pe care aleg să le dea poporului, poartă în sine propria mărturie despre lipsa de siguranță a unor asemenea oameni cărora să li se încredințeze o lucrare atât de mare și minunată.”

„Hristos nu este mort. El nu va îngădui niciodată ca lucrarea Sa să fie continuată în acest fel straniu. Lăsați cărțile în pace. Dacă vreo schimbare este esențială, Dumnezeu va face ca în acea schimbare să existe armonia cuvenită; dar, atunci când un mesaj a fost încredințat unor oameni împreună cu marile răspunderi implicate, [Dumnezeu] cere credincioșie, care lucrează prin iubire și curățește sufletul. Frații Daniells și Prescott au amândoi nevoie de reconvertire. A pătruns o lucrare ciudată și nu este în armonie cu lucrarea pe care Hristos a venit în lumea noastră s-o facă; și toți cei care sunt cu adevărat convertiți vor face lucrările lui Hristos.”

„Noi toți [trebuie] să împlinim lucrarea care Îl va proslăvi pe Tatăl. Am ajuns la criză — fie să ne conformăm caracterului lui Isus Hristos chiar în acest timp de pregătire, fie să nu [încercăm aceasta]. Frate Daniells, [nu trebuie] să te simți liber să-ți faci glasul auzit de sus, așa cum ai făcut în împrejurări asemănătoare. Și să înțelegi că președintele unei conferințe nu este un conducător absolut. El lucrează în legătură cu bărbații înțelepți care ocupă poziția de președinți și pe care Dumnezeu i-a acceptat. El nu are libertatea de a se amesteca în scrierile din cărțile tipărite ieșite de sub condeiele pe care Dumnezeu le-a acceptat. Lor nu li se va mai îngădui să stăpânească, decât dacă vor manifesta mai puțin din puterea aceea conducătoare, dominante. Criza a venit, căci Dumnezeu va fi dezonorat.”

„Cum privește Domnul cetățile nelucrate? Hristos este în cer. Acum recunoașterea acestui fapt trebuie să fie: «Nu există stăpânire împărătească. Și acum este criza acestei lumi. Acum Eu sunt Puterea de a mântui sau de a nimici. Acum este vremea când destinul tuturor este în mâinile Mele. Mi-am dat viața pentru a salva lumea. Și „Eu, dacă voi fi înălțat”, harul mântuitor pe care îl voi împărtăși va dovedi că toți aceia care vor fi modelați după asemănarea divină și vor fi una cu Mine vor lucra așa cum lucrez Eu, cu puterea Mea de har răscumpărător.» Oricine voiește, [să apuce] împreună cu frații săi să facă lucrarea care le-a fost dată s-o facă atunci când se află în locuri de răspundere, sub sfatul pe care îl dă Domnul, și să caute cu toată stăruința să lucreze în deplină armonie cu Acela care a iubit atât de mult lumea, încât Și-a dat viața ca jertfă deplină pentru salvarea lumii. Mă adresez slujitorilor noștri, ca, atunci când intră în lucrarea din orașele noastre, să însoțească slujirea Cuvântului o liniștită sfințenie. Nu putem face impresia cuvenită asupra minților oamenilor dacă noi...”

„Copiez din Jurnalul meu. Adevărul așa cum este în Isus — vorbiți-l, rugați-l, credeți fiecare cuvânt în simplitatea lui. Ce ați câștiga dacă greșelile ar fi aduse înaintea oamenilor care s-au depărtat de credință și au dat ascultare duhurilor amăgitoare, oameni care nu cu mult timp în urmă erau cu noi în credință? Veți sta de partea diavolului? Îndreptați-vă atenția către câmpurile nelucrate. O lucrare mondială stă înaintea noastră. Mi-au fost date reprezentări privitoare la John Kellogg.”

„O foarte atrăgătoare personalitate reprezenta ideile argumentelor plauzibile pe care le prezenta, sentimente diferite de adevărul autentic al Bibliei. Iar cei care flămânzeau și însetau după ceva nou promovau idei [atât de plauzibile], încât fratele Prescott era în mare primejdie. Fratele Daniells era în mare primejdie [de] a ajunge învâluit într-o amăgire, că, dacă aceste sentimente ar putea fi rostite pretutindeni, ar fi ca o lume nouă.”

„Da, ar fi, însă, pe când mințile lor erau astfel absorbite, mi s-a arătat că fratele Daniells și fratele Prescott țeseau în experiența lor sentimente cu o aparență spiritual[istă] și îi atrăgeau pe

oamenii noștri către sentimente frumoase care i-ar înșela, dacă ar fi cu putință, chiar și pe cei aleși. Trebuie să arăt cu pana mea [faptul] că acești frați aveau să vadă defecte în ideile lor amăgitoare, care aveau să așeze adevărul într-o stare de incertitudine; și [totuși] ei aveau să se ridice în evidență ca [și cum ar avea] o mare pătrundere spirituală. Acum trebuie să le spun [că], atunci când mi-a fost arătat acest lucru, când fratele Daniells își înălța glasul ca o trâmbiță în susținerea ideilor sale despre „Zilnic”, rezultatele ulterioare mi-au fost prezentate. Oamenii noștri ajungeau confuzi. Am văzut rezultatul, și apoi mi-au fost date avertizări că, dacă fratele Daniells, fără a ține seama de urmări, avea să fie astfel impresionat și să se lase să creadă că se afla sub inspirația lui Dumnezeu, scepticismul avea să fie semănat pretutindeni în rândurile noastre, și aveam să ajungem acolo unde Satana și-ar purta mesajele. Necredința statornică și scepticismul aveau să fie semănat în mințile omenești, iar recolte ciudate de rău aveau să ia locul adevărului.” Manuscript Releases, volumul 20, 17–22.

អត្តសញ្ញាណនៃបុរសគុតិសាស្ត្ររបស់ជនាន់ទីពីរបង្ហាញអំពីការកើនឡើងនៃការបះបោរ
។

វិញ្ញាណនិយមនៃគូរមានកំណងដោយបន្តបន្ទាប់នៃប្រភពនៃកុនុងសៀវភៅអសេគោល
បង្ហាញឱ្យយើងឃើញថា «Brother Daniells and Brother Prescott were weaving into their experience
sentiments of a spiritualistic appearance and drawing our people to beautiful sentiments that would
deceive, if possible, the very elect.» វិញ្ញាណនិយមនៃពាក់ព័ន្ធនឹងទស្សនៈខុសអំពី «the
daily» គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃអ្វីមួយដ៏ល្អ បរិយាក្សនៃ
នឹងបោះកបញ្ជូនទៅសម្រាប់ក្នុងនៃប្រទេសជនជាតិដើមដើម
នាងមានភូជាបិញ្ញាណនិយមនៃបន្តបន្ទាប់នៃ Kellogg កំពុងលើកស្ទួយ
ជាមួយនឹងការជំរុញរបស់ Prescott និង Daniells ដើម្បីកំណត់និយមន័យ «the daily»
ថាជាកិច្ចបម្រើកុនុងទិសកុការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

Ea îi înștiințează să lase cărțile în pace, prin aceasta adresându-se încercării lui Prescott și Daniells de a rescrie cartea lui Uriah Smith, Daniel and the Revelation, pentru a înlătura învățătura lui care identifica „the daily”, întocmai cum o identificase Miller. Revizioniștii istorici ai Laodiceei, pe care Isaia îi identifică drept „the learned”, au săvârșit o lucrare uimitoare asupra celor neînvățați din adventism, căci au denaturat mărturia istoriei pentru a-i face pe cei cu urechi dornice de noutăți și cu deprinderi superficiale de studiu să creadă că subiectul „the daily” este neînsemnat și că Miller a fost incorect în această privință. Acea lucrare de revizuire face parte din molozul pe care i s-a arătat lui Miller că urma să fie măturat de omul cu peria de praf, în vremea când manifestarea puterii lui Dumnezeu în Strigătul de la Miezul Noptii este repetată.

Vom continua, în articolul următor, analiza noastră asupra celei de-a doua generații a adventismului laodicean.

Obvestilo »Pojdite naprej« je še vedno treba slišati in spoštovati. Različne okoliščine, ki se odvijajo v našem svetu, zahtevajo delo, ki bo ustrezalo tem posebnim razmeram. Gospod potrebuje može, ki so duhovno ostri in bistroumni, može, ki jih vodi Sveti Duh in ki zagotovo prejemajo svežo mano iz nebes. V mislih takšnih Božja beseda zabliska kot luč in jim bolj kakor kdaj prej razodeva varno pot. Sveti Duh deluje na um in srce. Prišel je čas, ko se po Božjih glasnikih svetu odvija zvitek. Učitelji v naših šolah nikoli ne bi smeli biti omejeni s tem, da se jim govori, naj učijo samo to, kar se je učilo doslej. Proč s takšnimi omejitvami.

Obstaja Bog, ki daje sporočilo, ki ga mora govoriti njegovo ljudstvo. Naj se noben pridigar ne čuti zvezanega ali merjenega po človeških merilih. Evangelij se mora izpolniti v skladu s sporočili, ki jih pošilja Bog. Kar Bog daje svojim služabnikom, da govorijo danes, morda pred dvajsetimi leti ne bi bilo sedanja resnica, vendar je to Božje sporočilo za ta čas.« The 1888 Materials, 133.